

Anica Perpar

MED DIHOM IN STIHOM

Os sveta
Ljubezen-Smrt,
svet ómamno se vrti,
vse se večno prerojeva,
os sveta sva jaz in ti.

* * *

Ne nastane nič iz ničā,
kar bilo je, vedno bo,
menja se oblika časa,
ko zamenja se oko.

* * *

V sijaju jutra,
z vetrom v laseh
te čakam, sonce,
med dihom in stihom,
da me obsiješ
in izpiješ.

* * *

Duša vetra
je svobodna,
je pijana
od daljav,
na večer
se veter v duši

spet dotakne
trdnih tal.

* * *

Padajoča tišina
pestuje zvoke
skritih pomenov.
Večer ziblje
vrhove dreves.
Nič ni resnično,
vse je zares.

* * *

So oči,
so besede,
je mir.
Ko pridrsa večer,
se priplazi
včerajšnja zver.

* * *

Reka sanjavo
z vali govori.
Nekdo hodi
in vase molči,
sam...
Pot se vije,
pot blodi.
Kam?

* * *

Zvezde.
Mrzle in daleč,
kot ti.
Daljava in bližina,
oboje boli.

* * *

Izgnani iz raja
bežijo oblaki.
Tišina raste,
raste zapuščenost
in traja...

* * *

Noč je kruta,
list drhti,
veter ne tolaži,
drevo molči.
Tla so grenka,
pokrita s plodovi.
Vsenaokrog
nakopičeni grobovi.

* * *

Iz glave mesto.
Nad mestom črni ptiči.
Iz glave vojska.
Vsak vojak
krokarja napiči.
Iz glave pesem.
Droben stih
smrt prelisiči.

* * *

Samo še korak,
pa bo mrak,
pa bo za vekami
ves svet zaspal
in me pomladni veter
ne bo nikoli več
med travami iskal.